

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

PADOMES DIREKTĪVA 96/26/EK

(1996. gada 29. aprīlis)

par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē

(OV L 124, 23.5.1996, lpp. 1)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Padomes Direktīva 98/76/EK (1998. gada 1. oktobris)	L 277	17	14.10.1998
► <u>M2</u>	Padomes Direktīva 2004/66/EK (2004. gada 26. aprīlis)	L 168	35	1.5.2004
► <u>M3</u>	Padomes Direktīva 2006/103/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	344	20.12.2006

Grozīta ar:

► <u>A1</u>	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās akts	L 157	203	21.6.2005

PADOMES DIREKTĪVA 96/26/EK

(1996. gada 29. aprīlis)

par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošo dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 75. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 189.c pantā minēto procedūru ⁽³⁾,

tā kā Padomes Direktīva 74/561/EEK (1974. gada 12. novembris) par atļauju veikt profesionālo darbību kravu autopārvadājumos iekšzemes un starptautisko pārvadājumu jomā ⁽⁴⁾, Padomes Direktīva 74/562/EEK (1974. gada 12. novembris) par atļauju veikt profesionālo darbību pasažieru autopārvadājumos valsts mēroga un starptautiskās transporta operācijās ⁽⁵⁾ un Padomes Direktīva 77/796/EEK (1977. gada 12. decembris) par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem, tostarp par pasākumiem, lai stimulētu šos pārvadātājus efektīvi izmantot savas tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību ⁽⁶⁾, ir vairākas reizes būtiski grozītas; tā kā racionalitātes un skaidrības labad minētās direktīvas būtu jāapvieno vienā tekstā;

tā kā pārvadājumu tirgus organizācija ir viens no svarīgākajiem faktoriem Līgumā paredzētās kopējās transporta politikas īstenošanā;

tā kā tādu pasākumu pieņemšana, kas vērsti uz nosacījumu koordinēšanu attiecībā uz atļauju veikt profesionālo darbību kravu vai pasažieru autopārvadājumos (šeit turpmāk abi — "autopārvadātājs"), varētu veicināt to, ka šie pārvadātāji efektīvi izmanto tiesības uz uzņēmējdarbības brīvību;

tā kā jāparedz kopēju noteikumu ieviešana attiecībā uz atļauju veikt profesionālo darbību autopārvadājumos valsts mēroga un starptautiskās transporta operācijās, lai nodrošinātu, ka šie pārvadātāji ir augstāk kvalificēti, tādējādi dodot ieguldījumu tirgus racionalizācijā, sniegtā pakalpojuma kvalitātes uzlabošanā lietotāju, pārvadātāju un visas ekonomikas interesēs, kā arī lielākā satiksmes drošībā;

⁽¹⁾ OV C 286,14.11.1990., 4. lpp. un grozījums nosūtīts 1993. gada 16. decembrī.

⁽²⁾ OV C 339, 31.12.1991., 5. lpp. un OV C 295, 22.10.1994., 30. lpp.

⁽³⁾ 1991. gada 13. decembra (OV C 13, 20.1.1992., 443. lpp.) un 1994. gada 20. aprīļa (OV C 128, 9.5.1994., 136. lpp.) Eiropas Parlamenta atzinums, Padomes 1995. gada 8. decembra kopējā nostāja (OV C 356, 30.12.1995.) un 1996. gada 26. marta Eiropas Parlamenta lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ OV L 308, 19.11.1974., 18. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3572/90 (OV L 353,17.12.1990., 12. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 308, 19.11.1974., 23. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3572/90 (OV L 353, 17.12.1990., 12. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 334, 24.12.1977., 37. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti Direktīvu 89/438/EEK (OV L 212, 22.7.1989., 101. lpp.) un labojums (OV L 298, 17.10.1989., 31. lpp.).

▼B

tā kā tādēļ noteikumiem attiecībā uz atļauju nodarboties ar autopārvadājumiem būtu jāaptver pārvadātāju reputācija, finansiālā situācija un profesionālās zināšanas;

tā kā šajos kopējos noteikumos tomēr nav jāietver noteikti transporta veidi, kuru saimnieciskā nozīme ir niecīga;

tā kā kopš 1993. gada 1. janvāra piekļuvi starptautisko autopārvadājumu tirgum regulē Kopienas atļauju sistēma, ko izsniedz, pamatojoties uz kvalitatīviem rādītājiem;

tā kā attiecībā uz reputācijas prasību, lai efektīvi reorganizētu tirgu, atļaujai nodarboties ar autopārvadājumiem jābūt ar vienādiem nosacījumiem — tā jādod ar nosacījumu, ka pretendents nav atzīts par vainīgu smagos kriminālpārkāpumos, tostarp komerciālas dabas pārkāpumos, nav pasludināts par neatbilstošu profesionālas darbības veikšanai, kā arī atbilst noteikumiem, kas piemērojami attiecībā uz atbilstību profesionālai autopārvadātāja darbībai;

tā kā attiecībā uz prasību pēc piemērota finansiālā stāvokļa, jo īpaši lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret uzņēmumiem dažādās dalībvalstīs, jāparedz noteikti kritēriji, kuriem jāatbilst autopārvadātājiem;

tā kā attiecībā uz reputācijas un finansiālā stāvokļa prasību attiecīgie dokumenti, ko izdevusi autopārvadātāja izcelsmes valsts kompetenta iestāde vai tās valsts kompetenta iestāde, no kuras viņš ierodas, būtu jāatzīst par pietiekamu apliecinājumu, lai ļautu veikt attiecīgās darbības uzņēmējā dalībvalstī;

tā kā attiecībā uz profesionālo zināšanu prasību būtu vēlams noteikt, ka pretendents autopārvadātājs parāda šīs zināšanas, nokārtojot rakstisku eksāmenu, bet ka dalībvalstis var atbrīvot pretendentu no šī eksāmena, ja viņš sniedz pietiekamas praktiskās pieredzes apliecinājumu;

tā kā attiecībā uz profesionālām zināšanām uzņēmējai dalībvalstij jāatzīst par pietiekamu apliecinājumu apliecības, kas izdotas atbilstīgi Kopienas noteikumiem par atļauju nodarboties ar autopārvadājumiem;

tā kā būtu jāparedz savstarpējas palīdzības sistēma starp dalībvalstīm šīs direktīvas piemērošanai;

tā kā šī direktīva nedrīkst ietekmēt dalībvalstu saistības attiecībā uz II pielikuma B daļā noteikto direktīvu īstenošanas vai piemērošanas termiņiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

Atļauja veikt autopārvadātāja profesionālo darbību*1. pants*

1. Atļauju veikt kravu autopārvadātāja vai pasažieru autopārvadātāja profesionālo darbību reglamentē dalībvalstu noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem kopējiem noteikumiem.

2. Šajā direktīvā:

▼M1

— “autopārvadātāja profesionālā darbība”

— ir jebkāda darbība, ko veic uzņēmums, kas nodarbojas ar preču komercpārvadājumiem, kuriem izmanto vai nu mehānisko transportlīdzekli, vai transportlīdzekļu apvienojumu,

▼B

— “pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība”

— ir jebkāda darbība, ko veic uzņēmums, kas sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus plašai sabiedrībai vai īpašām lieto-

▼B

tāju kategorijām, saņemot par to samaksu no pārvadātās personas vai pārvadājumu organizētāja, kā arī izmanto mehāniskus transportlīdzekļus, kuri ir izveidoti un aprīkoti tā, lai būtu piemēroti vairāk nekā deviņu personu pārvadāšanai, ieskaitot šoferi, un ir šim nolūkam paredzēti,

— “uzņēmums”

— ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas vai nu gūst peļņu, vai ne, jebkāda apvienība vai personu grupa, kam nav juridiskās personas statusa, kura vai nu gūst peļņu, vai ne, vai jebkāda oficiāla organizācija, kas vai nu pati ir juridiska persona, vai arī ir atkarīga no iestādes, kura ir juridiska persona,

▼M1

— “pastāvīgā dzīvesvieta”

— ir vieta, kurā personisku vai profesionālu saistību dēļ persona parasti dzīvo, t.i., kalendāra gadā vismaz 185 dienas, bet persona, kurai nav profesionālo saistību, dzīvo ciešu personisko saistību dēļ starp tādu personu un tās dzīvesvietu.

Tomēr par tādas personas pastāvīgo dzīvesvietu, kuras profesionālās un personiskās saiknes ir dažādās vietās un kura tāpēc dzīvo dažādās vietās divās vai vairākās dalībvalstīs, tiek uzskatīta vieta, ar kuru to saista personiskās saiknes, ar noteikumu, ka persona tur regulāri atgriežas. Šis pēdējais nosacījums nav nepieciešams, ja persona dzīvo dalībvalstī kāda uzdevuma veikšanai noteiktu laiku. Mācības universitātē vai skolā nenozīmē pastāvīgās dzīvesvietas maiņu.

▼B*2. pants***▼M1**

1. Šo direktīvu nepiemēro uzņēmumiem, kas veic autopārvadājumus ar transportlīdzekļiem, kuru pieļaujamā lietderīgā slodze nepārsniedz 3,5 tonnas vai kuru pilna masa nepārsniedz 6 tonnas. Dalībvalstis tomēr var pazemināt šos ierobežojumus attiecībā uz visām transporta operāciju kategorijām vai daļu no tām.

▼B

2. ►**M1** a) ◄Dalībvalstis pēc apspriešanās ar Komisiju var no visu vai dažu šīs direktīvas noteikumu piemērošanas atbrīvot autotransporta uzņēmumus, kuri nodarbojas tikai un vienīgi ar valsts mēroga pārvadājumiem, kam ir tikai niecīga ietekme uz pārvadājumu tirgu:

— pārvadājamo kravu īpašību dēļ vai

— pārvadājumu īsā attāluma dēļ.

Neparedzētu apstākļu gadījumā dalībvalstis var piešķirt īslaicīgu atbrīvojumu līdz konsultāciju pabeigšanai ar Komisiju.

▼M1

b) Pēc tam, kad informēta Komisija, dalībvalstis šo direktīvu vai tās daļu var nepiemērot uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību tikai vietējos pārvadājumos ar autotransporta līdzekļiem, kuru atļautais maksimālais svars ir no 3,5 līdz 6 tonnām, ja pārvadājumu nelielo attālumu dēļ tiem nav lielas ietekmes uz pārvadājumu tirgu.

▼B

3. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar Komisiju var no visu vai dažu šīs direktīvas noteikumu piemērošanas atbrīvot uzņēmumus, kuri nodarbojas tikai un vienīgi ar noteiktiem pasažieru autopārvadājumu pakalpojumiem nekomerciālos nolūkos vai kuriem pasažieru pārvadātāja nodarbošanās nav galvenā, ciktāl to pārvadājumiem ir tikai niecīga ietekme uz pārvadājumu tirgu.

▼B*3. pants*

1. Uzņēmumiem, kas vēlas nodarboties ar autopārvadājumiem:

- a) ir jābūt labai reputācijai;
- b) ir jābūt piemērotam finansiālajam stāvoklim;
- c) ir jāatbilst nosacījumam attiecībā uz profesionālajām zināšanām.

Ja pretendents ir fiziska persona un neatbilst c) apakšpunkta prasībai, kompetentās iestādes tomēr var atļaut tai veikt autopārvadātāja profesionālo darbību ar noteikumu, ka tā norāda minētajām iestādēm citu a) un c) apakšpunkta prasībām atbilstīgu personu, kura pastāvīgi faktiski vadīs uzņēmuma transporta operācijas.

Ja pretendents nav fiziska persona:

- personai vai personām, kas pastāvīgi faktiski vadīs uzņēmuma transporta operācijas, jāatbilst a) apakšpunkta prasībai. Dalībvalstis var pieprasīt, lai arī citas personas uzņēmumā atbilstu šai prasībai,
- pirmajā ievilkumā minētajai personai vai personām jāatbilst c) apakšpunkta prasībai.

2. Dalībvalstis paredz nosacījumus, kuri to teritorijā reģistrētajiem uzņēmumiem jāievēro, lai atbilstu prasībai par labu reputāciju.

Tās paredz, ka šī prasība nav izpildīta vai vairs nav izpildīta, ja fiziskā persona vai tās personas, kuras tiek uzskatītas par šim nosacījumam atbilstošām saskaņā ar 1. punktu:

- a) ir atzīta (atzītas) par vainīgu (vainīgām) smagos kriminālpārkāpumos, tostarp komerciālas dabas pārkāpumos;
- b) ir atzīta (atzītas) par neatbilstīgu (neatbilstīgām) spēkā esošajiem noteikumiem, kas reglamentē tiesības veikt autopārvadātāja profesionālo darbību;

▼M1

c) atzīta (atzītas) par vainīgu (vainīgām) nopietnos spēkā esošu noteikumu pārkāpumos attiecībā uz:

- samaksu un nodarbināšanas nosacījumiem vai
- attiecīgi, kravu vai pasažieru autopārvadājumu noteikumiem, īpaši noteikumiem par autovadītāju darba un atpūtas režīmu, komerciālo transportlīdzekļu svaru un izmēriem, satiksmes drošību un transportlīdzekļu drošību, vides aizsardzību, kā arī citiem ar profesionālo atbildību saistītiem noteikumiem.

▼B

Šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos reputācijas prasība paliek neizpildīta līdz brīdim, kad notiek rehabilitācija vai jebkāds cits pasākums ar līdzvērtīgām sekām atbilstīgi esošajiem attiecīgajiem valsts noteikumiem.

- 3. a) Piemērots finansiālais stāvoklis nozīmē pietiekamu finansiālo resursu pieejamību, lai nodrošinātu pienācīgu uzņēmuma darbības sākšanu un tā vadību.
- b) Novērtējot finansiālo stāvokli, kompetentā iestāde ņem vērā: uzņēmuma gada pārskatus, ja tādi ir; pieejamos līdzekļus, ieskaitot skaidro naudu bankā, kredīta pārsniegšanas vai aizņēmuma iespējas; visus aktīvus, tostarp īpašumus, kas ir pieejami kā uzņēmuma garantija; izmaksas, ieskaitot pirkšanas izmaksas vai sākotnējo iemaksu par transportlīdzekļiem, telpām, iekārtām un aprīkojumu, kā arī apgrozāmo kapitālu.

▼ M1

- c) Izmantojot vienu transportlīdzekli, uzņēmuma kapitālam un rezervēm jābūt vismaz EUR 9 000, un uz katru papildu transportlīdzekli tas jāpalielina vēl vismaz par EUR 5 000.

Piemērojot šo direktīvu, reizi piecos gados fiksē eiro vērtību to valstu valūtām, kuras nav iesaistījušās monetārās savienības trešajā posmā. Piemēro kursu, kāds ir oktobra pirmajā darbadienā un kas publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Tas stājas spēkā no nākamā kalendārā gada 1. janvāra.

- d) Piemērojot šā panta a), b) un c) apakšpunktu, kompetentā iestāde var pieņemt vai pieprasīt bankas vai citas attiecīgi kvalificētas iestādes sniegtu apliecinājumu vai nodrošinājumu. Šāds apliecinājums vai nodrošinājums var būt bankas garantijas, arī ķīlas vai nodrošinājuma, vai kādā citā līdzīgā veidā.

▼ B

- e) Šā punkta b), c) un d) apakšpunktu piemēro tikai uzņēmumiem, kam kopš 1990. gada 1. janvāra dalībvalstīs atbilstīgi to tiesību aktiem atļauts nodarboties ar autopārvadājumiem.

▼ M1

4. a) Ar profesionālo kompetenci saistītais nosacījums ir zināšanas, kas atbilst I pielikumā norādītajam apmācību līmenim tajā uzskaitītajos mācību priekšmetos. Tā tiek noteikta obligātā rakstiskā eksāmenā, ko var papildināt ar mutisku eksāmenu, kuru I pielikumā noteiktajā veidā organizē dalībvalsts īpaši šim nolūkam izraudzīta iestāde vai organizācija.
- b) Dalībvalstis var atbrīvot no eksāmeniem pretendētus, kuri pierāda vismaz piecu gadu vadoša darba pieredzi transporta uzņēmumā, ar noteikumu, ka šādi pretendenti nokārto pārbaudi, kuras noteikumus izstrādā dalībvalsts saskaņā ar I pielikumu.
- c) Dalībvalstis var atbrīvot no eksāmena kārtošanas diplomos norādītajos mācību priekšmetos personas, kurām ir konkrēti augstāka līmeņa diplomu vai tehniskie diplomu, ja ar tiem pierādītas labas zināšanas mācību priekšmetos, kuri uzskaitīti I pielikumā.
- d) Kā profesionālās kompetences pierādījumu uzrāda a) apakšpunktā minēto iestāžu vai organizāciju izdotos sertifikātus. Šo sertifikātu izdod pēc I pielikumā noteiktā parauga formas.
- e) Attiecībā uz pretendentiem, kuri gatavojas efektīvi un pastāvīgi strādāt vadošā darbā uzņēmumos, kas nodarbojas tikai ar iekšzemes pārvadājumiem, dalībvalstis var noteikt, ka viņu profesionālo kompetenci nosaka, pārbaudot zināšanas tikai tajos priekšmetos, kas attiecas uz iekšzemes pārvadājumiem. Šādā gadījumā profesionālās kompetences sertifikātā, kura parauga forma dota I pielikumā, norāda, ka tā īpašniekam ir tiesības strādāt efektīvi un pastāvīgā vadošā darbā uzņēmumos, kuri nodarbojas tikai ar iekšzemes pārvadājumiem dalībvalstī, kura izdevusi sertifikātu.
- f) Pēc tam, kad dalībvalsts konsultējusies ar Komisiju, tā visām fiziskajām personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir šī dalībvalsts un kuru profesionālās kompetences sertifikātus izdevušas kādas citas dalībvalsts kompetentas iestādes pēc 1999. gada 1. oktobra, var pieprasīt kārtot papildeksāmenu, kuru organizē dalībvalsts īpaši šim nolūkam izraudzīta iestāde vai institūcija. Papildeksāmenā pārbauda zināšanas dalībvalstij specifiskajos autopārvadātāju profesionālās darbības jautājumos.

▼M1

Šo apakšpunktu piemēro trīs gadus, sākot no 1999. gada 1. oktobra. Šo termiņu Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma noteikumiem var pagarināt vēl uz laiku līdz pieciem gadiem. Tas attiecināms tikai uz tām fiziskajām personām, kuras laikā, kad tās saņēmušas profesionālās kompetences sertifikātu saskaņā ar pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, minēto sertifikātu vēl nav ieguvušas attiecīgajā dalībvalstī.

▼B*4. pants*

Dalībvalstis nosaka apstākļus, kādos autotransporta uzņēmums, neņemot vērā 3. panta 1. punktu, var darboties īslaicīgi, šīs darbības maksimālajam ilgumam nepārsniedzot vienu gadu, ar pagarinājuma periodu maksimāli sešus mēnešus pienācīgi pamatotos īpašos gadījumos, ja ir mirusi vai zaudējusi juridisko rīcībspēju fiziskā persona, kura ir veikusi kravu autopārvadātāja profesionālo darbību, vai fiziskā persona, kura atbilst 3. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta prasībām.

Dalībvalstu kompetentās iestādes izņēmuma gadījumā un noteiktos īpašos gadījumos var pastāvīgi pilnvarot personu, kas neatbilst 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībai attiecībā uz profesionālo kompetenci, vadīt transporta uzņēmumu ar noteikumu, ka šai personai ir vismaz trīs gadu praktiskā pieredze uzņēmuma pastāvīgā vadīšanā.

5. pants

1. Uzņēmumus, kuri sniedz apliecinājumus, ka:

- līdz 1978. gada 1. janvārim attiecībā uz Beļģiju, Dāniju, Vāciju, Franciju, Īriju, Itāliju, Luksemburgu, Nīderlandi un Apvienoto Karalisti,
- līdz 1984. gada 1. janvārim attiecībā uz Grieķiju,
- līdz 1986. gada 1. janvārim attiecībā uz Spāniju un Portugāli,
- līdz 1989. gada 3. oktobrim attiecībā uz bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritoriju,

▼M1

- līdz 1995. gada 1. janvārim attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju,

▼B

saskaņā ar dalībvalstu noteikumiem tiem bijis atļauts veikt attiecīgi vai nu kravu autopārvadājumus, vai arī pasažieru autopārvadājumus valsts mēroga un/vai starptautiskās transporta operācijās, atbrīvo no prasības sniegt apliecinājumus par atbilstību 3. panta noteikumiem.

2. Tomēr tām fiziskajām personām, kuras:

- no 1974. gada 31. decembra līdz 1978. gada 1. janvārim attiecībā uz Beļģiju, Dāniju, Vāciju, Franciju, Īriju, Itāliju, Luksemburgu, Nīderlandi un Apvienoto Karalisti,
- no 1980. gada 31. decembra līdz 1984. gada 1. janvārim attiecībā uz Grieķiju,
- no 1982. gada 31. decembra līdz 1986. gada 1. janvārim attiecībā uz Spāniju un Portugāli,
- no 1989. gada 2. oktobra līdz 1992. gada 1. janvāra attiecībā uz bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritoriju,

▼M1

- no 1994. gada 31. decembra un līdz 1997. gada 1. janvārim attiecībā uz Austriju, Somiju un Zviedriju,

▼B

bijušas:

- pilnvarotas veikt vai nu attiecīgi kravu, vai arī pasažieru autopārvadājumus bez apliecinājumu sniegšanas atbilstīgi valsts tiesību aktiem par to profesionālo kompetenci,
- kuras bijušas faktiski un pastāvīgi ieceltas par uzņēmuma transporta operāciju vadītājiem,

vai ir jāatbilst 3. panta 4. punktā minētajai profesionālās kompetences prasībai līdz:

- 1980. gada 1. janvārim attiecībā uz Beļģiju, Dāniju, Vāciju, Franciju, Īriju, Itāliju, Luksemburgu, Nīderlandi un Apvienoto Karalisti,
- 1986. gada 1. janvārim attiecībā uz Grieķiju,
- 1988. gada 1. janvārim attiecībā uz Spāniju un Portugāli,
- 1992. gada 1. jūlijam attiecībā uz bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas teritoriju,

▼M1

- 1. lednem 1997 pro Rakousko, Finsko a Švédsko.

▼B

Šo pašu prasību piemēro 3. panta 1. punkta trešajā daļā minētajā gadījumā.

▼M1

3. a) Visiem tiem uzņēmumiem, kuriem līdz 1999. gada 1. oktobrim bija atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, attiecībā uz autoparku, kas bija to rīcībā šajā dienā, ne vēlāk kā līdz 2001. gada 1. oktobrim pilnībā jāatbilst 3. panta 3. punkta prasībām.

Tomēr šiem uzņēmumiem 3. panta 3. punktā noteiktās prasības jāievēro arī attiecībā uz transportlīdzekļiem, ar kuriem tie papildina savu autoparku pēc 1999. gada 1. oktobra.

- b) Uzņēmumiem, kuri veikuši autopārvadātāju profesionālo darbību līdz 1999. gada 1. oktobrim, izmantojot transportlīdzekļus ar atļauto maksimālo svaru no 3,5 līdz 6 tonnām, ne vēlāk kā līdz 2001. gada 1. oktobrim pilnībā jāizpilda 3. panta 3. punktā noteiktās prasības.

▼B

6. pants

1. Lēmumos, kurus dalībvalstu kompetentās iestādes pieņēmušas atbilstīgi pasākumiem, kuri apstiprināti, pamatojoties uz šo direktīvu, un ar kuriem noraida pieteikumu piešķirt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, norāda to pamatojumu.

▼M1

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes regulāri un vismaz reizi piecos gados pārbauda, kā uzņēmumi ievēro attiecībā uz labu reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci noteiktās prasības.

Ja pārbaudes laikā iestādes konstatē, ka nav ievērotas prasības attiecībā uz finansiālo stāvokli, tomēr uzņēmuma pārējie ekonomiskie apstākļi dod pietiekamu pamatu uzskatīt, ka tuvākajā laikā attiecībā uz finansiālo stāvokli izvirzītās prasības tiks atkal pastāvīgi ievērotas, pamatojoties uz finansu plānu, var brīdināt un pagarināt atļauju darboties ne ilgāk kā uz vienu gadu.

▼B

2. Dalībvalstis uzrauga, lai kompetentās iestādes anulētu atļauju veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, ja tās atklāj, ka vairs netiek izpil-

▼ **B**

dīti 3. panta 1. punkta a), b) vai c) apakšpunkta noteikumi. Tādā gadījumā tās tomēr dod pietiekami ilgu laiku aizvietotāja iecelšanai.

3. Attiecībā uz 1. un 2. punktā minētajiem lēmumiem, dalībvalstis uzrauga, lai uzņēmumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, varētu aizsargāt savas intereses ar atbilstīgiem līdzekļiem.

7. pants

► **M1** 1. Ja to noteikumu pārkāpumus ◀, kas regulē vai nu attiecīgi autotransportu, vai pasažieru pārvadājumus, ir izdarījuši neregistrēti autopārvadātāji un ja šādi pārkāpumi varētu novest pie autopārvadātāja atļaujas anulēšanas, dalībvalstis sniedz tai dalībvalstij, kurā šis autopārvadātājs ir reģistrēts, visu to rīcībā esošo informāciju par šiem pārkāpumiem un to uzlikto sodu.

▼ **M1**▼ **B**

► **M1** 2. ◀ Dalībvalstis sniedz cita citai savstarpēju palīdzību šīs direktīvas piemērošanā.

II SADAĻA

Diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēja atzīšana

8. pants

1. Dalībvalstis attiecībā uz šajā direktīvā minētajām darbībām veic šajā direktīvā noteiktos pasākumus, kuri attiecas uz Vispārējās programmas par uzņēmējdarbības brīvības ierobežojumu atcelšanu⁽¹⁾ I nodaļā minēto fizisko personu un uzņēmumu reģistrāciju to teritorijā.

2. Neņemot vērā 3. un 4. punktu, uzņēmēja dalībvalsts, lai piešķirtu atļauju veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, kā pietiekamu reputācijas apliecinājumu ► **M1** ————— ◀ pieņem izrakstu no tiesas reģistra vai, ja tāda nav, izrakstu no līdzvērtīga dokumenta, ko izdevusi kompetenta tiesu vai administratīva iestāde autopārvadātāja izcelsmes valstī vai valstī, no kuras tas nāk, un kas norāda atbilstību šīm prasībām.

3. Ja uzņēmēja dalībvalsts pati saviem pilsoņiem uzliek tās pilsoņiem konkrētas prasības attiecībā uz reputāciju un ja apliecinājumu par atbilstību šīm prasībām nevar iegūt no 2. punktā minētā dokumenta, šī dalībvalsts pieņem par pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem to izcelsmes dalībvalsts vai tās dalībvalsts, no kuras ārzemnieks ierodas, tiesu vai administratīvas iestādes izdotu apliecību, kas apliecina atbilstību attiecīgajām prasībām. Šīm apliecībām jābūt saistītām ar konkrētajiem faktiem, ko uzņēmēja dalībvalsts uzskata par svarīgiem.

4. Ja izcelsmes valsts vai valsts, no kuras ārzemnieks ierodas, neizdod saskaņā ar 2. un 3. punktu nepieciešamo dokumentu, šo dokumentu var aizvietot ar zvērestu vai svinīgu paziņojumu, ko attiecīgā persona dod kompetentai tiesu vai administratīvai iestādei, vai, ja vajadzīgs, izcelsmes dalībvalsts notāram vai tās dalībvalsts notāram, no kuras šī persona ierodas; šī iestāde vai notārs izdod apliecību, kas apliecina zvēresta vai svinīgā paziņojuma autentiskumu. ► **M1** ————— ◀

5. Saskaņā ar 2. un 3. punktu izdotos dokumentus nepieņem, ja tos iesniedz vairāk nekā trīs mēnešus pēc to izdošanas. Šo nosacījumu piemēro arī saskaņā ar 4. punktu izdarītiem paziņojumiem.

⁽¹⁾ OV 2, 15.1.1962., 36./62. lpp.

▼B

9. pants

1. Ja uzņēmējā dalībvalstī kā finansiālā stāvokļa apliecinājumu pieprasa sertifikātu, šī valsts uzskata atbilstīgos sertifikātus, ko izdevušas izcelsmes valsts bankas vai citas šīs valsts noteiktas finanšu iestādes vai tās valsts bankas vai šādas finanšu iestādes, no kuras ārzemnieks ierodas, par līdzvērtīgiem tās teritorijā izdotiem sertifikātiem.

2. Ja dalībvalsts uzliek tās pilsoņiem zināmas prasības attiecībā uz finansiālo stāvokli un apliecinājumu par atbilstību šīm prasībām nevar iegūt no 1. punktā minētā dokumenta, šī dalībvalsts pieņem par pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz dalībvalstu pilsoņiem to izcelsmes dalībvalsts tiesu vai administratīvās iestādes izdotu sertifikātu, kas apliecina atbilstību attiecīgajām prasībām, vai tās dalībvalsts izdotu šādu sertifikātu, no kuras ārzemnieks ierodas. Šis sertifikāts attiecas uz īpašiem faktiem, ko uzņēmēja dalībvalsts uzskata par svarīgiem.

10. pants

1. No 1990. gada 1. janvāra dalībvalstis atzīst par pietiekamu profesionālās kompetences apliecinājumu citā dalībvalstī izdotus sertifikātus, kas minēti 3. panta 4. punkta ceturtajā daļā.

2. Attiecībā uz Grieķijā reģistrētiem uzņēmumiem, kas līdz 1981. gada 1. janvārim, vai citās dalībvalstīs reģistrētiem uzņēmumiem, kas līdz 1975. gada 1. janvārim atbilstīgi valstu tiesību aktiem ir saņēmuši atļauju veikt kravu vai pasažieru autopārvadājumus valsts mēroga un/vai starptautiskajos pārvadājumos, ciktāl attiecīgie uzņēmumi ir sabiedrības Līguma 58. panta nozīmē, dalībvalstis pieņem kā pietiekamu profesionālās kompetences apliecinājumu sertifikātus, kas apliecina, ka attiecīgā darbība dalībvalstī patiešām ir veikta trīs gadu garumā. Darbība nedrīkst būt beigusies agrāk kā piecus gadus pirms sertifikāta iesniegšanas.

Attiecībā uz juridisku personu sertifikātu par to, ka darbība patiešām veikta, izdod attiecībā uz vienu no fiziskajām personām, kas ir atbildīga par uzņēmuma transporta darbībām.

3. Sertifikātus, kas autopārvadātājiem līdz ►**M1** 1999. gada 1. oktobrim ◀ izdoti to profesionālās kompetences apliecinājumam atbilstīgi līdz tam brīdim spēkā esošajiem noteikumiem, uzskata par līdzvērtīgiem tādiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šīs direktīvas prasībām.

▼A1

4. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Čehijas Republikā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti:

— pēc 2000. gada 1. jūlija izdoti kravu un pasažieru starptautisko autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Aktam Nr. 111/1994 *Sb.* par autopārvadājumiem, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Aktu Nr. 150/2000 *Sb.*;

— pēc 2003. gada 1. janvāra izdoti kravu un pasažieru iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Aktam Nr. 111/1994 *Sb.* par autopārvadājumiem, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Aktu Nr. 150/2000 *Sb.*

5. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Igaunijā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti:

— pēc 2000. gada 1. oktobra izdoti kravu starptautisko un iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi 2000. gada 7. jūnija Aktam par autopārvadājumiem (RT I 2000, 54, 346);

▼ **A1**

— pēc 2000. gada 1. oktobra izdoti pasažieru starptautisko un iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi 2000. gada 26. janvāra Aktam par sabiedrisko transportu (RT I 2000, 10, 58).

6. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Latvijā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti:

— pēc 2001. gada 1. aprīļa izdoti pasažieru un kravu starptautisko un iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Autopārvadājumu likumam un Satiksmes ministrijas 2001. gada 6. februāra Noteikumiem Nr. 9 “Autopārvadājumu vadītāja (administratora) profesionālās kompetences eksaminācijas komisijas nolikums”.

7. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Lietuvā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti:

— pēc 2003. gada 17. janvāra izdoti kravu un pasažieru starptautisko un iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi satiksmes un komunikāciju ministra 2003. gada 13. janvāra Rīkojumam Nr. 3-20 par tādu personu profesionālās kompetences pārbaudi, kuras veic licencētu darbību autopārvadājumu nozarē.

8. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Ungārijā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti:

— pēc 1991. gada 1. februāra izdoti kravu starptautisko autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Valdības Dekrētam Nr. 20/1991 (I. 29.) *Korm.*, ar ko groza Ministru Padomes Dekrētu Nr. 89/1988 (XII. 20.) MT;

— pēc 1995. gada 1. aprīļa izdoti kravu iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Valdības Dekrētam Nr. 31/1995 (III. 24.) *Korm.*, ar ko groza Ministru Padomes Dekrētu Nr. 89/1988 (XII. 20.) MT;

— pēc 2001. gada 1. maija izdoti kravu autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Valdības Dekrētam Nr. 68/2001 (IV. 20.) *Korm.*, ar ko groza Ministru Padomes Dekrētu Nr. 89/1988 (XII. 20.) MT;

— pēc 2002. gada 1. janvāra izdoti pasažieru autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi transporta un ūdenssaimniecības ministra Dekrētam Nr. 49/2001 (XII. 22.) *KōVIM*.

9. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Polijā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti pēc 2002. gada 1. janvāra izdoti kravu un pasažieru starptautisko un iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi 2001. gada 6. septembra Autopārvadājumu likumam.

10. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Slovākijā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti pēc 2002. gada 1. septembra izdoti kravu un pasažieru starptautisko un iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Aktam Nr. 168/1996 par autopārvadājumiem, ņemot vērā minētā akta 2002. gada 19. augusta grozījumus.

▼ **A2**

11. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Bulgārijā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti:

— pēc 2002. gada 19. novembra izdoti kravu un pasažieru starptautisko autopārvadājumu veicējiem saskaņā ar 2002. gada 31. oktobra Rīko-

▼ A2

jumu Nr. 11 par pasažieru un kravu starptautiskiem autopārvadājumiem ("Valsts Vēstnesis" Nr. 108, 2002. gada 19. novembrī);

— pēc 2002. gada 19. novembra izdoti kravu un pasažieru iekšzemes autopārvadājumu veicējiem saskaņā ar 1999. gada 3. novembra Rīkojumu Nr. 33 par pasažieru un kravu sabiedriskiem pārvadājumiem Bulgārijas teritorijā, kurā grozījumi izdarīti 2002. gada 30. oktobrī ("Valsts Vēstnesis" Nr. 108, 2002. gada 19. novembrī).

12. Atkāpjoties no 3. punkta, sertifikātus, kas Rumānijā līdz pievienošanās dienai izdoti autopārvadājumu veicējiem, vienīgi tad uzskata par līdzvērtīgiem tiem sertifikātiem, kas izdoti atbilstīgi šai direktīvai, ja pirmie minētie sertifikāti pēc 2000. gada 28. janvāra izdoti kravu un pasažieru starptautisko un iekšzemes autopārvadājumu veicējiem atbilstīgi Transporta ministra 1999. gada 21. decembra Rīkojumam Nr. 761 par to personu iecelšanu, apmācību un profesionālās kompetences sertificēšanu, kuri pastāvīgi un faktiski koordinē autopārvadājumu darbības.

▼ M1*10.a pants*

Dalībvalstis izstrādā sankciju sistēmu par to savas valsts tiesību normu pārkāpumiem, kuras pieņemtas saskaņā ar šo Direktīvu, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu sankciju piemērošanu. Tādējādi noteiktās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas.

10.b pants

Pēc 1999. gada 1. oktobra dalībvalstis par pietiekamu profesionālās kompetences pierādījumu atzīst sertifikātus, kurus saskaņā ar I.a pielikumā noteikto paraugu izdevušas citu dalībvalstu īpaši šim nolūkam izraudzītas iestādes vai organizācijas.

▼ A2

Profesionālās kompetences sertifikātus, kas minēti 10. panta 4. līdz 12. punktā, attiecīgās dalībvalstis var izdot atkārtoti atbilstīgi sertifikāta paraugam I.a pielikumā.

▼ B

III SADAĻA

Nobeiguma noteikumi*11. pants*

Dalībvalstis izraugās iestādes un organizācijas, kuru kompetencē ir izdot 8. panta 2. punktā un 9. pantā minētos dokumentus un 10. panta 2. punktā minēto sertifikātu. Dalībvalstis par to tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

12. pants

Šīs direktīvas 8. līdz 11. pantu piemēro arī tiem dalībvalstu pilsoņiem, kuri saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 1612/68 (1968. gada 15. oktobris) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā⁽¹⁾ veic transporta vai pasažieru autopārvadājumus kā darbinieki.

⁽¹⁾ OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2434/92 (OV L 245, 26.8.1992., 1. lpp.).

▼B

13. pants

1. Dalībvalstis pēc apspriešanās ar Komisiju veic vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā II pielikuma B daļā uzskaitītajos datumos.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Ar šo tiek atceltas II pielikuma A daļā uzskaitītās direktīvas, neskarot dalībvalstu saistības attiecībā uz II pielikuma B daļā noteiktajiem īstenošanas vai piemērošanas termiņiem.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar III pielikumā noteikto atbilstības tabulu.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼ **M1***I PIELIKUMS***I. TO MĀCĪBU PRIEKŠMETU SARAKSTS, KAS MINĒTI 3. PANTA 4. PUNKTĀ**

Zināšanas, kuras jāņem vērā, lai dalībvalsts oficiāli atzītu profesionālo kompetenci, kravu autopārvadātājiem vai attiecīgi pasažieru autopārvadātājiem jāpārbauda vismaz turpmāk uzskaitītajos priekšmetos. Šajos priekšmetos potenciālaļājiem kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem jābūt transporta uzņēmuma vadībai nepieciešamajam zināšanu un praktisko spēju līmenim.

Minimālais turpmāk norādīto zināšanu līmenis nedrīkst būt zemāks par Lēmuma 85/368/EEK ⁽¹⁾ pielikumā noteikto apmācību līmeņu struktūras trešo līmeni, t.i., līmeni, kas sasniegts, apgūstot obligātās izglītības kursu, un kas papildināts ar profesionālo izglītību vai vidējo tehnisko izglītību.

A. Civiltiesības*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina galvenie autopārvadājumos izmantojamo līgumu veidi, kā arī no tiem izrietošās tiesības un saistības;
- 2) jāprot sastādīt juridiski pareizu pārvadājumu līgumu, jo īpaši attiecībā uz pārvadājumu noteikumiem;

Kravu autopārvadājumi

- 3) jābūt spējīgam analizēt sava principāla prasību attiecībā uz kompensāciju par kravas nozaudēšanu vai bojāšanu pārvadājumu laikā vai tās novēlotu piegādi un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības;
- 4) labi jāzina no *CMR* Konvencijas par kravu starptautisko pārvadājumu līgumiem izrietošās normas un saistības;

Pasažieru autopārvadājumi

- 5) jāprot analizēt sava principāla prasību par kompensāciju par pārvadājuma laikā notikušā satiksmes negadījuma dēļ pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai bagāžas bojājumiem, vai par kavēšanās dēļ radušos zaudējumu kompensāciju, un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības.

B. Komerctiesības*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina darījumu slēgšanas nosacījumi un formalitāšu kārtošana, pārvadātājiem noteiktie vispārējie pienākumi (reģistrēšanās, grāmatvedības uzskaitē u.c.) un bankrota sekas;
- 2) jābūt pietiekamām zināšanām par dažādiem uzņēmumu veidiem un normām, kas reglamentē to izveidi un darbību.

C. Sociālās tiesības*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina dažādu ar autopārvadājumiem saistītu sabiedrisko iestāžu loma un darbība (arodbiedrības, rūpnīcu padomes, darbnīcu pārvaldnieki, darba aizsardzības inspektori u.c.);
- 2) labi jāzina darba devēja sociālās nodrošināšanas saistības;
- 3) labi jāzina ar autopārvadājumu uzņēmumu dažādu kategoriju darbiniekiem noslēdzamo darba līgumu noteikumi (līgumu veidi, pušu saistības, darba apstākļi un darbalaiks, apmaksāti atvaļinājumi, atalgojums, līguma laušana u.c.);

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 85/368/EEK (1985. gada 16. jūlijs) par arodniecībās iegūtas kvalifikācijas pierādījumu salīdzināmību Eiropas Kopienas dalībvalstīs (OV L 199, 31.7.1985., 56. lpp.).

▼ **M1**

- 4) labi jāzina Regulas (EEK) Nr. 3820/85 ⁽¹⁾ un Regulas (EEK) Nr. 3821/85 ⁽²⁾ noteikumi, kā arī praktiskie priekšdarbi šo regulu ieviešanai.

D. Nodokļu tiesības*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši labi jāzina normas, kas reglamentē:

- 1) transporta pakalpojumiem noteikto PVN;
- 2) autotransporta nodokli;
- 3) nodokļus dažiem kravu autotransporta līdzekļu veidiem, ceļu nodevas un infrastruktūras lietošanas maksu;
- 4) ienākumu nodokli.

E. Uzņēmuma finanšu un ekonomikas vadība*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina likumi un kārtība, kas attiecas uz čeku, tratu, parasto vekselu, kredītkaršu un citu maksāšanas līdzekļu lietošanu vai citu maksājumu veidu izmantošanu;
- 2) labi jāzina dažādi kreditēšanas veidi (bankas kredīts, dokumentārais kredīts, garantiju depozīts, ķīla, līzings, noma, faktoringš u.c.), kā arī maksājumi un saistības, kas izriet no tām;
- 3) jāzina, kas ir bilance, kas tajā ietverts un kā to interpretēt;
- 4) jāizprot un jāprot interpretēt peļņas un zaudējumu pārskatu;
- 5) jāprot novērtēt uzņēmuma ienesīgumu un finanšu stāvokli pēc finanšu rādītājiem;
- 6) jāprot sastādīt budžeta pārskatu;
- 7) labi jāzina sava uzņēmuma izmaksu elementi (pastāvīgās izmaksas, mainīgās izmaksas, apgrozāmie līdzekļi, amortizācija u.c.) un jāprot aprēķināt izmaksas uz vienu transporta līdzekli, kilometru, reisu vai tonnu;
- 8) jāprot sastādīt visa uzņēmuma personāla darba organizācijas shēmas un sastādīt darbu grafikus, u.c.;
- 9) labi jāzina mārketinga, publicitātes un sabiedrisko attiecību, kā arī transporta pakalpojumu realizācijas veicināšanas un klientu sarakstu sastādīšanas principi u.c.;
- 10) labi jāzina dažādi ar autopārvadājumiem saistīti apdrošināšanas veidi (atbildības apdrošināšana, apdrošināšana nelaiemes gadījumiem/dzīvības apdrošināšana, nedzīvības apdrošināšana un bagāžas apdrošināšana) un to radītās garantijas un saistības;
- 11) labi jāzina autotransportā izmantojamie datu elektroniskās pārraides veidi;

Kravu autopārvadājumi

- 12 jāprot praktiski izmantot fakturrēķinu noformēšanas noteikumus par kravu autopārvadājumu pakalpojumiem, un jāzina *Incoterms* nozīme un izmantošana;
- 13 labi jāzina dažādi transporta papildpakalpojumu veidi, to nozīme, funkcijas un, atsevišķos gadījumos, to statuss;

Pasažieru autopārvadājumi

- 14 jāprot izmantot braukšanas maksas un izcenojumu noteikšanas noteikumus sabiedriskajam un privātajam pasažieru transportam;
- 15 jāprot praktiski izmantot fakturrēķinu noformēšanas noteikumus par pasažieru autotransporta pakalpojumiem.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 3820/85 (1985. gada 20. decembris) par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu (OV L 370, 31.12.1985., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1056/97 (OV L 154, 12.6.1997., 21. lpp.).

▼ **M1****F. Piekļuve tirgum***Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina profesionālās darbības noteikumi komercpārvadājumiem ar autotransportu, noteikumi par transportlīdzekļu iznomāšanu un nodošanu lietošanai apakšuzņēmējiem, un it īpaši profesionālās darbības oficiālās organizācijas noteikumi, profesionālās darbības atļauju piešķiršanas noteikumi, atļauju piešķiršanas noteikumi autopārvadājumiem Kopienas iekšienē un ārpus Kopienas, kā arī pārbaužu veikšanas un sankciju noteikšanas kārtība;
- 2) labi jāzina autopārvadājumu uzņēmumu izveides noteikumi;
- 3) labi jāzina dažādi dokumenti, kas nepieciešami autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanai un jāprot ieviest pārbaudes procedūras, ar kurām nodrošināt, lai apstiprināti dokumenti, kas attiecas uz visiem pārvadājumiem, it īpaši tie, kas attiecas uz transportlīdzekli, autovadītāju, kravu un bagāžu, glabātos gan transportlīdzeklī, gan uzņēmuma telpās;

Kravu autopārvadājumi

- 4) labi jāzina kravu autopārvadājumu tirgus organizācijas, kravu apstrādes un loģistikas noteikumi;
- 5) labi jāzina formalitāšu kārtošana, šķērsojot robežu, *T* dokumentu un *TIR* kametu nozīme un izmantošanas joma, kā arī saistības un pienākumi, kurus rada to lietošana;

Pasažieru autopārvadājumi

- 6) labi jāzina pasažieru autopārvadājumu tirgus organizācijas noteikumi;
- 7) labi jāzina noteikumi par pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu ieviešanu un jāprot sagatavot satiksmes grafikus.

G. Tehniskie standarti un darbības tehniskie aspekti*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam it īpaši:

- 1) labi jāzina dalībvalstu noteikumi par transporta līdzekļu svaru un izmēriem, kā arī procedūras, kas jāievēro pārvadājot nestandarta kravas, kas neatbilst šiem noteikumiem;
- 2) jāprot izvēlēties uzņēmuma vajadzībām atbilstošus transporta līdzekļus un to komponentus (šasiju, motoru, transmisijas sistēmu, bremžu sistēmu u. c.);
- 3) labi jāzina formalitātes, kas attiecas uz šo transporta līdzekļu tipa apstiprināšanu, reģistrāciju un tehniskajām apskatēm;
- 4) jāizprot, kādi pasākumi jāveic autotransporta līdzekļu radītā trokšņa samazināšanai un gaisa piesārņojuma ierobežošanai ar motora atgāzēm;
- 5) jāprot sastādīt transporta līdzekļu un to iekārtu regulāro tehnisko apkopju grafiki;

Kravu autopārvadājumi

- 6) labi jāzina dažāda veida kravu apstrādes un kraušanas ierīces (kravas automobiļu pakalējo bortu vairogi, konteineri, paliktņi, u.c.) un jāprot noteikt procedūras un dot instrukcijas par kravu iekraušanu un izkraušanu (slodzes sadalījumu, nokraušanu, novietošanu, nostiprināšanu un balstīšanu u.c.);
- 7) labi jāzina kombinētā transporta “*piggy-back*” un “*roll-on-roll-off*” paņēmieni;

▼ **M1**

- 8) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu bīstamo kravu un bīstamo atkritumu pārvadājumu noteikumus, it īpaši Direktīvas 94/55/EK ⁽¹⁾, Direktīvas 96/35/EK ⁽²⁾, un Regulas (EEK) Nr. 259/93 ⁽³⁾ noteikumus;
- 9) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu ātrbojīgu pārtikas preču pārvadājumu noteikumus, it īpaši Nolīgumā par ātrbojīgas pārtikas preču pārvadājumiem un šādiem pārvadājumiem izmantojamajām speciālajām iekārtām (ATP) paredzētos noteikumus;
- 10) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu dzīvu dzīvnieku pārvadāšanas noteikumus.

H. Satiksmes drošība*Kravu autopārvadājumi un pasažieru autopārvadājumi*

Pretendentam jo īpaši:

- 1) jāzina, kādas ir autovadītājiem noteiktās kvalifikācijas prasības (autovadītāja apliecība, medicīniskās izziņas, sagatavotības sertifikāti u.c.);
- 2) jāprot veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošināt, lai autovadītāji pilnībā ievērotu dalībvalstīs spēkā esošos satiksmes noteikumus, aizliegumus un ierobežojumus (kustības ātruma ierobežojumus, kustības priekšrocības, apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumus, gaismu lietošanu, ceļazīmes u.c.);
- 3) jāprot izstrādāt instrukcijas, kā autovadītājiem pārbaudīt drošības noteikumu pilnīgu ievērošanu attiecībā uz transporta līdzekļu un to iekārtu, kā arī kravas tehnisko stāvokli, un veicamajiem profilakses pasākumiem;
- 4) jāprot noteikt procedūras, kuras jāievēro, notiekot satiksmes negadījumam, un īstenot piemērotas procedūras negadījumu atkārtošanās vai kustības drošības noteikumu nopietnu pārkāpumu novēršanai;

Pasažieru autopārvadājumi

- 5) jābūt elementārām zināšanām par dalībvalstu autoceļu tīkla izvietojumu.

II. EKSĀMENA ORGANIZĀCIJA

1. Dalībvalstis organizē obligātus rakstiskus eksāmenus, kurus tās var papildināt ar izvēles mutiskiem eksāmeņiem, lai konstatētu, vai potenciālie autopārvadātāji nepieciešamajā līmenī apguvuši zināšanas I daļā uzskaitītajos priekšmetos, un it īpaši viņu prasmi lietot instrumentus un metodes, kas saistītas ar šiem priekšmetiem, un veikt atbilstošus vadītāja un koordinatora pienākumus.

- a) Obligātajā rakstiskajā eksāmenā ir divas pārbaudes, proti:
  - rakstiski jautājumi, uz kuriem atbild, izvēloties kādu no atbilžu variantiem (katram jautājumam dotas četras iespējamās atbildes), jautājumi, uz kuriem jādod tiešas atbildes, vai arī abu veidu jautājumi,
  - rakstiski uzdevumi/konkrētu situāciju analīze.

Katras pārbaudes mazākais ilgums ir divas stundas.

- b) Ja tiek organizēti mutiskie eksāmeņi, dalībvalstis var izvirzīt noteikumu, ka tos var kārtot tikai pēc rakstiskā eksāmena sekmīgas nokārtošanas.

2. Ja dalībvalstis organizē arī mutiskos eksāmenus, tām jānosaka katrai no trim pārbaudēm korekcijas koeficients, kas vienai pārbaudei ir ne mazāks par 25 % un ne lielāks par 40 % no kopējā novērtējuma.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 94/55/EK (1994. gada 21. novembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem (OV L 319, 12.12.1994., 7. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 96/86/EK (OV L 335, 24.12.1996., 24. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 96/35/EK (1996. gada 3. jūnija) par drošības konsultantu iecelšanu bīstamo kravu autopārvadājumu, dzelzceļa pārvadājumu un iekšējo ūdensceļu pārvadājumu jomā un par šo konsultantu profesionālo kvalifikāciju (OV L 145, 19.6.1996., 10. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 259/93 (1993. gada 1. februāris) par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās (OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 120/97 (OV L 22, 24.1.1997., 14. lpp.).

▼M1

Ja dalībvalstis organizē tikai rakstiskos eksāmenus, tām jānosaka katras pārbaudes korekcijas koeficients, paredzot, ka tas ir ne mazāks par 40 % un ne lielāks par 60 % no kopējā novērtējuma.

3. Visās pārbaudēs kopā pretendentiem jāsaņem vidēji vismaz 60 % no kopējā novērtējuma, turklāt katrā atsevišķā pārbaudē jāsaņem ne mazāk par 50 % no tās maksimāli iespējamā novērtējuma. Vienai no pārbaudēm dalībvalsts var šo novērtējumu samazināt no 50 % uz 40 %

▼ **M1***Ia PIELIKUMS***EIROPAS KOPIENA**

(Izturīgs dzeltenbrūns papīrs – Formāts DIN A4)

(Teksts (kādā no) sertifikāta izdevējas dalībvalsts oficiālajā(-m) valodā(-m))

Attiecīgās dalībvalsts kods ⁽¹⁾Izraudzītā kompetentā iestāde vai organizācija ⁽²⁾**PROFESIONĀLĀS KOMPETENCES SERTIFIKĀTS IEKŠZEMES
[UN STARPTAUTISKIEM] ⁽¹⁾ KRAVU AUTOPĀRVADĀJUMIEM [PASAŽIERU AUTOPĀRVADĀJUMIEM] ⁽¹⁾**

Nr. ...

- Mēs ⁽²⁾, ..., ar šo apliecinām:
- (a) ka ⁽⁴⁾ .....,
- dzimis (dzimšanas vieta) ....., (dzimšanas datums) .....,
- (gads: .....; sesija: .....) ⁽⁵⁾ sekmīgi nokārtojis profesionālās kompetences sertifikāta saņemšanai organizētā eksāmena testus par iekšzemes [un starptautiskajiem] ⁽⁶⁾ kravu autopārvadājumiem [pasažieru autopārvadājumiem] ⁽⁷⁾ saskaņā ar ⁽⁸⁾ .....
- (b) ka a) punktā minētā persona ir kvalificēta nodarboties ar profesionālu darbību kravu autopārvadājumu [pasažieru autopārvadājumu] ⁽⁹⁾ uzņēmumos, kuri:
- veic tikai iekšzemes pārvadājumus ⁽⁹⁾,
  - veic starptautiskus pārvadājumus ⁽⁹⁾.

Šis sertifikāts ir pietiekams apliecinājums profesionālajai kompetencei, kas minēta 10. panta ⁽¹⁾.punktā Padomes Direktīvā 96/26/EK (1996. gada 29. aprīlis) par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināmo dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē.

(izdošanas vieta) ....., (izdošanas datums) .....

.....⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Valsts atšķirības simbols: Beļģija (B), Bulgārija (BG), Čehijas Republika (CZ), Dānija (DK), Vācija (D), Īgaunija (EST), Grieķija (GR), Spānija (E), Francija (F), Īrija (IRL), Itālija (I), Kipra (CY), Latvija (LV), Lietuva (LT), Luksemburga (L), Ungārija (HU), Malta (M), Nīderlande (NL), Austrija (A), Polija (PL), Portugāle (P), Rumānija (RO), Slovēnija (SLO), Slovākija (SK), Somija (FIN), Zviedrija (S), Apvienotā Karaliste (UK). *

⁽²⁾ Eiropas Kopienas dalībvalsts šā sertifikāta izdošanai iepriekš izraudzīta iestāde vai institūcija

⁽³⁾ Nevajadzīgo svītrot.

⁽⁴⁾ Uzvārds un vārds (vārdi); dzimšanas vieta un datums.

⁽⁵⁾ Eksāmena identifikācija.

⁽⁶⁾ Atsauce uz valsts tiesību aktiem, kuri šajā jomā pieņemti saskaņā ar minēto direktīvu.

⁽⁷⁾ Sertifikātu izdevējas kompetentas iestādes vai institūcijas paraksts un zīmogs.

► ⁽¹⁾ **M3**

II PIELIKUMS

A DAĻA
ATCELTĀS DIREKTĪVAS

(minētas 14. pantā)

- Direktīva 74/561/EEK,
- Direktīva 74/562/EEK,
- Direktīva 77/796/EEK,
- un to vēlāki grozījumi:
- Direktīva 80/1178/EEK,
- Direktīva 80/1179/EEK,
- Direktīva 80/1180/EEK,
- Direktīva 85/578/EEK,
- Direktīva 85/579/EEK
- Direktīva 89/438/EEK,
- Regula (EEK) Nr. 3572/90: tikai 1. un 2. pants.

B DAĻA

<i>Direktīva</i>	<i>Īstenošanas vai piemērošanas termiņš</i>
74/561/EEK (OV L 308, 19.11.1974., 18. lpp.)	1977. gada 1. janvāris 1978. gada 1. janvāris
80/1178/EEK (OV L 350, 23.12.1980., 41. lpp.)	1981. gada 1. janvāris
85/578/EEK (OV L 372, 31.12.1985., 34. lpp.)	1986. gada 1. janvāris
89/438/EEK (OV L 212, 22.7.1989., 101. lpp.)	1990. gada 1. janvāris
74/562/EEK (OV L 308, 19.11.1974., 23. lpp.)	1977. gada 1. janvāris 1978. gada 1. janvāris
80/1179/EEK (OV L 350, 23.12.1980., 42. lpp.)	1981. gada 1. janvāris
85/579/EEK (OV L 372, 31.12.1985., 35. lpp.)	1986. gada 1. janvāris
89/438/EEK (OV L 212, 22.7.1989., 101. lpp.)	1990. gada 1. janvāris
77/796/EEK (OV L 334, 24.12.1977., 37. lpp.)	1979. gada 1. janvāris
80/1180/EEK (OV L 350, 23.12.1980., 43. lpp.)	1981. gada 1. janvāris
89/438/EEK (OV L 212, 22.7.1989., 101. lpp.)	1990. gada 1. janvāris

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīvā 74/561/EEK	Direktīvā 74/562/EEK	Direktīvā 89/438/EEK	Direktīvā 77/796/EEK	Šajā direktīvā
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts			1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkta pirmais ievilkums	—			1. panta 2. punkta pirmais ievilkums
—	1. panta 2. punkta otrais ievilkums			1. panta 2. punkta otrais ievilkums
1. panta 2. punkta otrais ievilkums	1. panta 2. punkta otrais ievilkums			1. panta 2. punkta trešais ievilkums
2. panta 1. un 2. punkts	—			2. panta 1. un 2. punkts
—	1. panta 3. punkts			2. panta 3. punkts
3. pants	2. pants			3. pants
4. pants	3. pants			4. pants
5. pants	4. pants			5. pants
6. pants	5. pants			6. pants
6. a pants	5. a pants			7. pants
7. pants	6. pants			—
—	—		1. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
—	—		3. pants	8. panta 2. punkts
—	—		4. pants	9. pants
—	—		5. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
—	—		5. panta 2. punkts	10. panta 2. punkts
—	—	4. pants	—	10. panta 3. punkts
—	—	—	6. pants	11. pants
—	—	—	1. panta 2. punkts	12. pants
—	—	5. pants	—	13. pants
—	—	—	—	14. pants
8. pants	7. pants	—	—	15. pants
Pielikuma A daļas 1. punkts	Pielikuma A daļas 1. punkts	—	—	I pielikuma A daļa (Likumi)
Pielikuma A daļas 2., 3., 4., 5. punkts	—	—	—	I pielikuma A daļas 1. punkta a), b), c), d) apakšpunkts
—	Pielikuma A daļas 2., 3., 4., 5. punkts	—	—	I pielikuma A daļas 2. punkta a), b), c), d) apakšpunkts
Pielikuma B punkts	Pielikuma B punkts	—	—	I pielikuma B daļa
—	—	—	—	II pielikuma A daļa
—	—	—	—	II pielikuma B daļa
—	—	—	—	III pielikums